

זוהר היומי

זוהר דברים – דף ר"ס ע"ב

פרשת ואתחנן

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ס ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וּבְשַׁעֲתָא דְצִלוּתָא קִימָא (ס' א סיימא), כָּל אֵינוֹן מְלִין דְּאַפִּיק בְּר נֶשׁ מְפֹמִיָּה בְּהֵיא צִלוּתָא, כְּלָהוּ סְלָקִין לְעִילָא, וּבִקְעִין אֲוִירִין וּרְקִיעִין, עַד דְּמָטוּ לְהֵהוּא אֲתֵר דְּמָטוּ וּמִתְעַטְרוּ בְּרִישָׁא דְּמִלְכָּא, וְעָבִיד מְנִיָּהּ עֲטָרָה. וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, צִלוּתָא דְּבָעִי בְּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְכוּנָא דִּיהָא צִלוּתָא תַּחֲנוּנִים. מְנַלְן. מִמָּשָׁה, דְּכָתִיב וְאַתְחַנֵּן אֶל יי'. דָּא אִיהוּ צִלוּתָא מַעֲלִיא.

תרגום לעברית

אֲחֵר שְׁמִסִּים תְּפִלָּה בְּרָצוֹן (ועומד בעצה) לְפָנֵי רַבּוֹנוּ, הָרִי פִּרְשׁוּהָ שְׁצָרִיךְ לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ בְּרָצוֹן הַלֵּב לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁצָרִיךְ. וְכַמָּה עֲצוֹת יֵשׁ לְאָדָם בְּכָל. וּבְשַׁעֲתָא שְׁהִתְפַּלֵּה קִימָת (הסתימה), כָּל אוֹתָם דְּבוּרִים שְׁמוּצִיא אָדָם מִפִּיּוּ בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה, כָּלָם עוֹלִים לְמַעְלָה וּבִקְעִים אֲוִירִים וּרְקִיעִים, עַד שְׁמַגִּיעִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁמַגִּיעִים, וּמִתְעַטְרִים בְּרִישָׁא הַמְּלָךְ וְעוֹשִׁים מֵהֶם עֲטָרָה. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ הַחֲבֵרִים, תְּפִלָּה שְׁצָרִיךְ לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְכוּן שְׁתַּהֲיָה תְּפִלַּת תַּחֲנוּנִים. מְנַלְן לָנוּ? מִמָּשָׁה, שְׁכָתוּב וְאַתְחַנֵּן אֶל ה'. זֹהִי תְּפִלָּה מַעֲלָה.

תא חזי, מאן דקאים בצלותא, בעי לכוונא רגלוי, ואוקמוה. ובעי לחפא רישיה, כמאן דקאים קמי מלכא. ובעי למכסייה (למכסייא) (ס"א לאסתמא) עינוי, בגין דלא יסתכל בשכינתא. ובספרא דרב המנונא סבא אמר, מאן דפקח עינוי בשעתא דצלותא, או דלא מאיה עינוי בארעא, אקדים עליה מלאך המות, וכד תיפוק נפשיה, לא יסתכל בנהירו דשכינתא, ולא ימות בנשיקה. מאן דמזלזל בשכינתא מתזלזל הוא בההוא שעתא דאצטריך ביה, הדא הוא דכתיב, (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד ובזי יקלו.

תרגום לעברית

בא וראה, מי שעומד בתפלה, צריך לכוון רגליו, ופרשוה. וצריך לכסות ראשו כמי שעומד לפני המלך, וצריך לכסות (לכסות) (לסתם) עינוי כדי שלא יסתכל בשכינה. ובספרו של רב המנונא סבא אמר, מי שפוקח עינוי בשעת התפלה או שלא מנמיה את עינוי לארץ, מקדים עליו מלאך המות, וכשתצא נפשו לא יסתכל באור השכינה ולא ימות בנשיקה. מי שמזלזל בשכינה הוא מתזלזל באותה שעה שהוא צריך אותה, זהו שכתוב (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד ובזי יקלו.

טקסט הזוהר

האי מאן דאסתכל בשכינתא, בשעתא דאיהו מצלי. והיה יכול לאסתכלא בשכינתא. אלא לינדע דודאי שכינתא קיימא קמיה, הדא הוא דכתיב, (ישעיה לח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, דתמן שארי שכינתא. בגין כך לא בעיא למיהוי חוצץ בינו ובין הקיר, ואוקמוה.

תרגום לעברית

זה מי שמסתכל בשכינה בשעה שהוא מתפלל. ואיה יכול להסתכל בשכינה? אלא לדעת שודאי השכינה עומדת לפניו. זהו שכתוב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, ששם שורה השכינה. משום כך לא צריך להיות חוצץ בינו ובין הקיר, ופרשוה.

מאן דקאים בצלותא, בעי לסדרא שבחא דמאריה בקדמיתא, ולבתר יתבע בעותיה. דהא משה הכי אמר בקדמיתא, אתה החלות וגו'. ולבסוף אעברה וגו'. רבי יהודה אמר, מאי שנא הכא דכתיב אדנ'י בקדמיתא, באל'י דל'ת נוי'ן יו'ד, ולבסוף ידו'ד, וקרינן אלהי'ם. אלא סדורא הכי הוא מתתא לעילא, ולאכללא מדת יום בלילה, ומדת לילה ביום ולזווגא כלא כחדא כדקא יאות. (דברים ג) אתה החלות להראות את עבדך. מאי שירותא הכא. אלא ודאי משה שירותא הוה בעלמא, למנהיג שליט בבלא. ואי תימא יעקב שליט הוה, ואילנא אשתלים לתתא כגוונא דלעילא. הכי הוא ודאי, אבל מה דהוה למשה, לא הוה לבר נש אחרא, דהא אתעטר בשלימו יתיר, בכמה אלה ורבבן מישראל, באורייתא, במשכנא, בכהנין, בליואי, בתריסר שבטין, רבבין ממנן עליהו, בשבעין סנהדרין. הוא אשתלים בגופא שליט. אהרן לימינא, נחשון לשמאלא, הוא בינייהו.

תרגום לעברית

מי שעומד בתפלה צריך לסדר שבח רבונו בתחלה, ואחר כך יבקש בקשתו. שהרי משה כך אמר בתחלה, אתה החלות וגו', ולבסוף אעברה וגו'. רבי יהודה אמר, מה שונה כאן שכתוב אדנ'י בהתחלה, באל'י דל'ת נוי'ן יו'ד, ולבסוף יהו'ה, וקוראים אלהי'ם? אלא הסדור כך הוא - מלמטה למעלה, ולהכליל מדת יום בלילה ומדת לילה ביום, ולזוג הכל כאחד כראוי. אתה החלות להראות את עבדך. מה הראשית כאן? אלא ודאי משה ראשית היה בעולם להיות שליט בכל. ואם תאמר, יעקב היה שליט, והאילן השתלים למטה כמו למעלה - כך זה בודאי, אבל מה שהיה למשה לא היה לאדם אחר, שהרי התעטר בשלמות יתרה בכמה אלפים ורבבות מישראל, בתורה, במשכן, בכהנים, בלויים, בשנים עשר שבטים, גדולים ממנים עליהם, בשבעים סנהדרין. הוא השתלים בגוף שליט. אהרן לימין, נחשון לשמאל, והוא ביניהם.

בגין כך את גדלה, מימינא, דא אהרן. ואת ידה החזקה, משמאלא, דא נחשון. והא אתמר. בגין כך משה שירותא בעלמא הוה. ואי תימא מאן הוה סיומא (דהא משה שירותא הוה). סיומא מלכא משיחא הוא, דהא כדין ישתכח שלימו בעלמא, מה דלא הוה כן לדרי דרין. בההוא זמנא ישתכח שלימו לעילא ותתא, ויהיו עלמין כלם בזווגא חד, כדין כתיב (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. (דברים ד') ויאמר יי' אלי רב לך אל תוסף וגו'. אמר רבי חייא, אמר ליה קודשא בריך הוא למשה, משה, רב לך דאזדוגת בשכינתא, מכאן ולהלאה אל תוסף, רבי יצחק אמר, רב לך בנהירו דשמשא דהוה גבה, אל תוסף, דהא זמנא דסיהרא מטא, וסיהרא לא יכיל לאנהרא, עד דיתכניש שמשא. אבל וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו. אנת דהוא שמשא, בעי לאנהרא לסיהרא, והא אתמר. (דברים ד') ואתם הדבקים ביי' אלהיכם וגו'. רבי יוסי אמר (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו וגו'. זכאה עמא, דקודשא בריך הוא בחר בהו מכל עמין עבודת כוכבים ומזלות, וסליק לון לעדביה, ובריה לון בברכתא דייליה בברכתא דשמייה, הדיא הוא דכתיב, (ישעיה סא) כי הם זרע ברה יי', ברה יי' ממש.

תרגום לעברית

משום זה את גדלה, מימין, זה אהרן. ואת ידה החזקה, משמאל, זה נחשון. והרי נתבאר. משום כך משה היה ראשית בעולם. ואם תאמר, מי היה הסיום (שהרי משה היה הראשית)? הסיום הוא מלך המשיח, שהרי אז תמצא שלמות בעולם מה שלא היה כן לדורי דורות. באותו זמן תמצא שלמות למעלה ולמטה, ויהיו העולמות כלם בזווג אחד, ואז כתוב (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף וגו'. אמר רבי חייא, אמר לו הקדוש-ברוך-הוא למשה, משה, רב לך שהזדוגת בשכינה, מכאן ואילך אל תוסף. רבי יצחק אמר, רב לך באור השמש שהיה לך, אל תוסף, שהרי זמן הלכנה הגיע, ולכנה לא יכולה להאיר עד שיתכנס השמש.

אבל, וְצוֹ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ וְאַמְצֵהוּ. אֹתָהּ, שֶׁהוּא הַשֹּׁמֵשׁ, צָרִיף לְהַאִיר לְלִבָּנָהּ, וְהָרִי
נִתְבָּאֵר. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם וְגו' . רַבִּי יוֹסִי אָמַר, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעָם
שֶׁכָּכָה לוֹ וְגו' . אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּחַר בָּהֶם מִכָּל עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
וּמִזֵּלוֹת, וְהֶעֱלָה אוֹתָם לְגוֹרְלוֹ וּבִרְכָּם בְּבִרְכָּתוֹ, בְּבִרְכַּת שְׁמוֹ, זֶהוּ שְׂכָתוֹב (ישעיה סא)
כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ ה', בְּרַךְ ה' מִמֶּשׁ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רס"א ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, כָּל שְׂאֵר עַמִּין דְּעָלְמָא, יְהִי לֵוִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְרַבְרְבֵי מְמַנֵּן, דְּשִׁלְטִין
עֲלֵיהֶן. וְיִשְׂרָאֵל אֶחִיד לֵוִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַדְבֵיהּ, לְחוֹלְקֵיהּ, לְאַתְאֲחָדָא בֵּיהּ מִמֶּשׁ.
וְיִהִיב לֵוִן אוֹרֵייתָא קֳדִישָׁא, בְּגִין לְאַתְאֲחָדָא בְּשִׁמְיָהּ,

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, אֵת כָּל שְׂאֵר עַמֵּי הָעוֹלָם נִתֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַמְנִים גְּדוֹלִים שֶׁשׁוֹלְטִים
עֲלֵיהֶם, וְאֵת יִשְׂרָאֵל אֶחָד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגוֹרְלוֹ וּלְחֻלְקוֹ, לְהַאֲחִז בּוֹ מִמֶּשׁ. וְנִתֵּן
לָהֶם תּוֹרָה קְדוּשָׁה כְּדִי לְהַאֲחִז בְּשְׁמוֹ, וְעַל זֶה וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה', וְלֹא בַמִּמְנָה אַחֵר
כְּשֶׁאֵר הָעַמִּים, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת. וַיִּדְבֵּר ה' אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים
אֲתֶם שֹׁמְעִים וְגו' (דברים ד). אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל. קוֹל דְּבָרִים, מֶה
זֶה קוֹל דְּבָרִים? אֵלָּא קוֹל שֶׁנִּקְרָא דְבוּר, שֶׁכָּל דְבוּר תְּלוּי בּוֹ. וְעַל זֶה כָּתוּב וַיִּדְבֵּר ה'
אֲלֵיכֶם, שֶׁהָרִי דְבוּר בְּמָקוֹם זֶה תְּלוּי, לָזֶה נִקְרָא קוֹל דְּבָרִים. אֲתֶם שֹׁמְעִים, שֶׁשִּׁמְיעָה לֹא
תְּלוּיָהּ אֵלָּא בְּזֶה, מִשּׁוּם שֶׁשִּׁמְיעָה תְּלוּיָהּ בְּדְבוּר, וּמִשּׁוּם כֶּךָ

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

